

Στο βιβλίο του Μάρτεν Παζ «Ίσως μια ιστορία αγάπης» (εκδ. Πατάκη) ο Βιρζίλ δεν ανήκει στην κατηγορία των φυσιολογικών ανθρώπων. Είναι ένας ήρωας τόσο περίεργος όσο και το όνομά του. Ζει μόνιμα στο Παρίσι και μισεί τα ταξίδια, αρνούμενος και την παραμικρή μετακίνηση. Μένει σε ένα διαμέρισμα και οι γειτόνισσές του είναι αποκλειστικά και μόνο πόρνες. Ο Βιρζίλ είναι υπέρμαχος της μετριότητας. Πιστεύει ότι για να επιβιώσει κάποιος δεν πρέπει να έχει ροπή προς την αποτυχία, ούτε όμως και προς την επιτυχία. Θεωρία που κάνει πράξη αρνούμενος πεισματικά πράγματα που οι άλλοι άνθρωποι θα ζήλευσαν: να ξαπλώσει με μια πανέμορφη γυναίκα ή να πάρει προαγωγή και αύξηση... Όταν μια μέρα γυρνώντας από τη δουλειά του βρίσκει στον τηλεφωνητή το μήνυμα της Κλάρας, η οποία του ανακοινώνει το χωρισμό τους, στη ζωή του έρχονται τα πάνω κάτω. Αυτό που ο οποιοσδήποτε άλλος θα θεωρούσε μια απλή φάρσα -εφόσον ουδέποτε είχε συνάψει σχέση με την εν λόγω Κλάρα, μάλιστα ίσα που τη γνώριζε- αλλάζει ολόκληρη την κοσμοθεωρία του Βιρζίλ. Ανακαλύπτει τον εαυτό του, τα συναισθήματά του και κυρίως αποφασίζει να ξανακερδίσει την Κλάρα. Την Κλάρα, που θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει οποιαδήποτε γυναίκα της ζωή του...

